

e-έκφραση στΟν ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 49ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΑΤΡΑΣ

Ιούνιος 2026

Τεύχος 4

ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΖΩΗ!

Γιορτή λήξης
49ου Δημοτικού
Σχολείου
Πατρών

Ώρα για χαλάρωση και παιχνίδι!

Αινίγματα

Κρυπτόλεξα

Ανέκδοτα

Σταυρόλεξα

Γλωσσοδέτες

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ...ΠΑΡΙΣΙ

Με αφορμή τη συμμετοχή μας στο δίκτυο Περιβαλλοντικής εκπαίδευσης ...

"Το πράσινο στον γαλάζιο πλανήτη", εμείς οι μαθητές της Β' και Γ' τάξης αποφασίσαμε να δώσουμε τη δική μας λύση! Δημιουργήσαμε ένα ηλεκτρονικό παραμύθι (e book) με θέμα το περιβάλλον, στο οποίο η Γη προσωποποιείται και στέλνει μηνύματα βοήθειας στα παιδιά. Ανταποκρινόμενοι σε αυτά, οι μικροί ήρωες αναλαμβάνουν δράση εφαρμόζοντας πρακτικές όπως η ανακύκλωση, η χρήση μέσων μαζικής μεταφοράς, η δεντροφύτευση και άλλα. Άραγε θα τα καταφέρουν;

Απόλαυσέ το πατώντας στην εικόνα ή

σκάνναρε το QRcode

Η ΕΛΙΑ

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

(Μέσα από τα μάτια των μαθητών του Δ2)

- **Ξεναγήσου** στην εικονική έκθεση ζωγραφικής του Δ2
- **Διάβασε** τη συνέντευξη της αρχαιότερης ελιάς της Κρήτης
- **Διάλεξε** την ετικέτα ελαιόλαδου που ταιριάζει στο δικό σου γούστο
- **Ώρα** μαγειρικής

(πάτα στην εικόνα ή σκάνναρε το QRcode)

Οι φίλοι μας ... τα αδεσποτάκια!

Η 4^η Απριλίου έχει καθιερωθεί ως η
Παγκόσμια Ημέρα Αδέσποτων Ζώων.

Μια Υπενθύμιση Ευθύνης! Δεν είναι Γιορτή,
είναι Κραυγή!

Στόχος της είναι να φέρει στο προσκήνιο την ανάγκη για φροντίδα, στείρωση και υπεύθυνη ιδιοκτησία των αδέσποτων ζώων!

Τα αδέσποτα ζώα καθημερινά έρχονται
αντιμέτωπα με πείνα, ασθένειες ,
ατυχήματα και κακοποίηση.

Στο σχολείο μας, οι μικροί μαθητές της Α΄ τάξης, μέσα από ποικίλες δράσεις ευαισθητοποίησης (ζωγραφική, κολάζ, βιντεοπροβολές, επίσκεψη εθελοντή με το αδέσποτο σκυλάκι του, ηχογράφηση τραγουδιού κλπ) κατέληξαν στο συμπέρασμα πως ...

Η Ευθύνη είναι Όλων μας !

- ♦ Τα ζώα δεν είναι αντικείμενα που τα πετάμε όταν τα βαρεθούμε !
- ♦ Η συμπεριφορά μας απέναντι στα αδέσποτα δείχνει τον πολιτισμό μας !
- ♦ Όχι μόνο την 4^η Απριλίου, αλλά και κάθε μέρα ας γίνουμε η φωνή τους και ας τα προστατεύσουμε!

Πάτα πάνω στην εικόνα για να ακούσεις το τραγούδι μας για τα αδεσποτάκια ή σκάναρε το QRcode!!!

Τα πιο περίεργα ζώα

Επαμεινώνδας Δ2

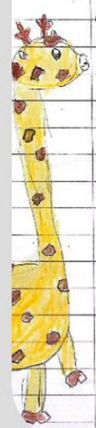
Ένα περίεργο ζώο

Ένα περίεργο ζώο είναι το καγκουρά, γιατί έχει στην κοιλιά του έναν σάκο που τον δίνει μάρσι στο έμβρυο του για μερικό καιρό μέχρι να μεγαλώσει αρκετά για να βγει έξω. Επίσης έχει μεγάλα και πολύ δυνατά πίσω πόδια που το βοηθούν ναπηδάει ψηλά.

Η καμήλοπαρδαλη

Από όλα τα ζώα που έχω δει αυτό που μου φαίνεται πιο περίεργο είναι η καμήλοπαρδαλη. Έχει κίτρινο χρώμα με καφέρες βούλες, μεγάλες βλεφαρίδες που φηλάει λυγροί, ψηλά πόδια και ένα πολύ όμορφο.

Νικόλαος

Το Τσιτάχ

Το ζώο που θαυμάζω είναι το τσιτάχ. Είναι ένα άγριο ζώο που ζει κυρίως στην Αφρική και ξεχωρίζει για την ταχύτητά του. Το τσιτάχ κυνηγάει μικρά ζώα, όπως γαζέλες, και σπρίτς και κυρίως στην ταχύτητά του και όχι στη δύναμή του. Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και εντυπωσιακό ζώο που δείχνει πόσα διαφορετικά ζώα υπάρχουν στο κόσμο μας.

Ανδρέας Μάρκοβιτς

**Τα πιο
παράξενα ζώα
κάνουν
τον κόσμο
πιο
συναρπαστικό!**

ΤΟ ΧΑΡΙΛΕ ΤΗ
ΛΑΜΠΑ ΣΤΟ
ΚΕΦΑΛΙ Η
ΧΑΡΙ ΦΩΣ!

Το χαρί λάρβα είναι γνωστό και ως «Ο Μαύρος Διαβόργαμος της Βόρειαας». Ο Melanocetus όπως είναι η επιστημονική του ονομασία, κρύβει και τα κρύβει στο κεφάλι του με φως στην άκρη. Φαίνεται σε 600 μέτρα κάτω από το νερό και ζυγίζει 7 κιλά περίπου, καθώς το μήκος του είναι 3-4 μέτρα και το ηβίαιος 2.

Δημήτρης

Το πετρόφαρο

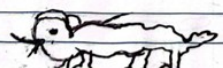
Το πετρόφαρο είναι ένα καμουφλαρισμένο, παράξενο και πάρα πάρα πολύ επικίνδυνο ζώο. Έχει ακοκθία, είναι χωμένο στην αλμυρά και στα βαθιά και στα ρηχά κι αλμυρά το πατρίδα ... πέδρες.

Αντώνης

Φόσα

Βρίσκεται μόνο στη Μαδαγασκάρη. Η φόσα είναι το μεγαλύτερο και πιο ισχυρό αρπακτικό στο νησί. Έχει μακρύ σώμα και κοντά πόδια. Το βάδισμά του θυμίζει της αρκούδας αφού δε περνάει στα δάχτυλα των ποδιών του, αλλά περπατώντας τα πέδημα.

Εσένα ποιο είναι το αγαπημένο σου ζώο;

Δευτέρα 27 Απριλίου 2026

Το αγαπημένο μου ζώο

Το αγαπημένο μου ζώο είναι ο σκύλος. Ο σκύλος είναι ένα πολύ χαριτωμένο και πιστό ζώο. Το όνομά του είναι Ρεξ και είναι ο καλύτερός φίλος μου, γιατί με αγαπάει και με προστατεύει. Ο Ρεξ ζει στο σπίτι μαζί μου.

Ο Ρεξ είναι μεγάλος, είναι εριχυντός, το χρώμα του είναι καφέ, έχει μεγάλα αυτιά και μεγάλη χνουδωτή ουρά. Είναι ήσυχος και πολύ παιχνιδιάρης.

Ο Ρεξ είναι πολύ φιλικός και αγαπάει να βρίσκειται κοντά στους ανθρώπους. Του αρέσει να παίζει, να τρέχει και να κουρνάει την ουρά του όταν είναι χαρούμενος. Συνήθως χαλάει για να δείξει χαρά ή για να μας προειδοποιήσει για κάτι. Του αρέσει να τρώει, να πίνει νερό και να κοιμάται αρκετές ώρες μέσα στη μέρα. Επίσης, του αρέσει να θυαίνει θύματα και να μυρίζει τα πάντα γύρω του.

Μια μέρα παίξαμε με τον Ρεξ με μια μπάλα, όταν ξαφνικά η μπάλα πετάχτηκε στον δρόμο. Ο Ρεξ έτρεξε να την πιάσει και ενώ τρόμαξα πολύ, γιατί φοβήθηκα μήπως τον χάσω. Ευτυχώς, δεν πέρασε κανένα αυτοκίνητο και χάρισε χρήνο, πίσω κόνεψα μου τον αγαθό σφιχτά και χάρηκα πολύ που ήταν ασφαλής.

Αγαπώ πολύ τον σκύλο μου και νιώθω μεγάλη χαρά όταν είμαστε μαζί. Μου δίνει αγάπη και συντροφιά κάθε μέρα και με κάνει να γελάω με τις αστειές του σιγμές. Είναι σαν μέλος της οικογένειάς μου και με κάνει να νιώθω ασφαλεία και σιγή.

Δημήτρης Μάρκοβιτς

Το αγαπημένο μου ζώο

Το αγαπημένο μου ζώο είναι μια γιγ, ονομάζεται Μίαου. Ζει στο σχολείο μου και κάποιες φορές η γιγ μου η Αγγελική (Σίτη) της φέρνει φατοροψή.

Έχει γκρι τρίχες, πράσινα μάτια, ροζ μύτη και γκρι αυτιά. Η ουρά της είναι γκρι, αλλά με κόκκινες ριγές.

Συνήθως κρύβεται μέσα στους θάμνους για να μην τη βρίσκουν και τον κλοτσάνε και να τον παρενοχλούν.

Ένα πολύ σημαντικό γεγονός ήταν πως έπεσε μαζί και ρό και όταν χύρισε, είχε πληγές στην πλάτη και στο πόδι. Και επειδή είχε ένα ζουζούνι πίσω από το αυτί της.

Νιώθω πολύ υπαίτια, όταν είμαι μαζί της αλλά και πολύ άεχη, γιατί όταν είναι με άλλα παιδιά δεν θέλω να ξέρω τί της κάνουν. Την αγαπώ γιατί είναι χαριτωμένη, αλλά και γιατί αυτή η γιγ είναι πολύ ξεχωριστή. Για αυτή τη γιγούλα θα κάνω τα πάντα για να την προστατέψω από τους μη φίλους.

Γιώργος Κωνσταντίνου

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΜΕ ΣΩΣΤΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ

Πώς φροντίζουμε τα ζώα

- Δίνουμε στο ζώο μας καθαρό και καθαρό φαγητό κάθε μέρα. Νεφέλη
- Του δίνουμε αγάπη και δεν το φοβόμαστε. Αγγελική
- Κρατάμε καθαρό τον χώρο που ζει. Θάνας
- Πηγαίνουμε το ζώο στον κτηνίατρο όταν χρειάζεται. Στυλιανός
- Το πρώτα τρώει από το κρέας και τη ψιγή. Κωνσταντίνος
- Το πηγαίνουμε βόλτα και το αφήνουμε να παίζει. Χάρης
- Φροντίζουμε να του κάνουμε όλα τα εμβόλια. Άρι
- Τα ζώα χρειάζονται αγάπη. Ηλίας

ΤΑ ΖΩΑ ΑΓΑΠΩ

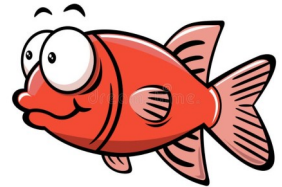
Γατιά, πουλιά, ψάρια και σκυλιά,
ζωάκια μου εσάς, έχω για συντροφιά!

Με το ποίημα αυτό θέλω να σας πω...

πόσο πολύ σας προσέχω και σας αγαπώ!

Ένα πράγμα με στενοχωρεί...

όταν ένα ζώο κινδυνεύει να εξαφανιστεί!

Και τρέχω το περιβάλλον να φροντίσω,

τα ζωάκια να βοηθήσω.

οι μαθητές του Β₁

Για να περάσει η ώρα ...

Αινίγματα

1) Πώς λέγεται ο καρχαρίας του γλυκού νερού;

2) Τι δεν χτυπάει όταν πέφτει;

3) Όταν τα λύνεις φεύγουν και όταν τα δένεις κάθονται. Τι είναι;

4) Είναι μια ολόκληρη λέξη που μέσα έχει μόνο ένα γράμμα. Τι είναι;

5) Άμα βλέπω, δεν το βλέπω και το βλέπω όταν δε βλέπω. Τι είναι;

6) Του μιλώ και μου μιλά, τραγουδώ και τραγουδά. Τι είναι;

(1. Ζαχαρίας, 2. Βροχή, 3. Παπούτσια, 4. Φάκελος, 5. Όνειρο, 6. Ηχώ)

Ανέκδοτα

1) -Πώς ένας μαθηματικός ανάβει το χριστουγεννιάτικο δέντρο;

- Με την απλή μέθοδο των *tree on*.

2) -Τι είπε το 0 στο 8;

-Δε σε σφίγγει η ζώνη;

Ήξερες ότι ...

- Η Γη χωράει πάνω από 1.000 φορές μέσα στον Δία.
- Το σαρκοφάγο φυτό Διωναία χρειάζεται 10 ημέρες για να χωνέψει μία μύγα.
- Το πιο μικρό πουλί στον κόσμο μπορεί να φωλιάσει στη γόμα ενός μολυβιού.

ΤΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ (8 ΛΕΞΕΙΣ)

Φ	Ρ	Ο	Υ	Τ	Α	Φ	Γ	Δ	Ι
Ξ	Λ	Σ	Ο	Ν	Μ	Σ	Α	Ρ	Ε
Λ	Γ	Π	Δ	Ψ	Κ	Η	Λ	Ξ	Η
Α	Α	Ρ	Α	Ω	Η	Γ	Α	Δ	Ζ
Χ	Ρ	Ι	Γ	Μ	Η	Θ	Κ	Σ	Χ
Α	Ψ	Α	Ρ	Ι	Γ	Ρ	Τ	Γ	Ψ
Ν	Ρ	Ξ	Α	Ο	Κ	Ρ	Ο	Ρ	Η
Ι	Υ	Κ	Σ	Λ	Γ	Ν	Κ	Η	Λ
Κ	Ρ	Ε	Α	Σ	Δ	Γ	Ο	Β	Ο
Α	Κ	Θ	Δ	Κ	Σ	Σ	Μ	Χ	Ξ
Λ	Ξ	Η	Ε	Η	Φ	Α	Ι	Ψ	Γ
Σ	Δ	Ι	Τ	Γ	Α	Σ	Κ	Ξ	Φ
Δ	Η	Μ	Η	Τ	Ρ	Ι	Α	Κ	Α

ΒΡΕΣ 10 ΧΩΡΕΣ

Ε	Λ	Λ	Α	Δ	Α	Ρ	Σ	Τ	Υ	Μ	Ν	Ι
Φ	Ω	Χ	Λ	Α	Β	Γ	Κ	Σ	Π	Ο	Ι	Σ
Σ	Β	Α	Δ	Ν	Δ	Η	Υ	Ε	Ρ	Ψ	Τ	Φ
Λ	Ι	Υ	Ζ	Ι	Ε	Τ	Φ	Χ	Β	Υ	Α	Ω
Μ	Σ	Σ	Θ	Α	Β	Υ	Δ	Ι	Γ	Ο	Λ	Δ
Α	Π	Τ	Ε	Κ	Υ	Π	Σ	Α	Σ	Λ	Ι	Ε
Δ	Α	Ρ	Π	Γ	Ε	Ρ	Μ	Α	Ν	Ι	Α	Ζ
Ε	Ν	Ι	Ρ	Π	Α	Η	Θ	Ι	Λ	Μ	Ο	Π
Θ	Ι	Α	Π	Ρ	Ο	Λ	Σ	Κ	Ρ	Χ	Ψ	Κ
Ι	Α	Γ	Μ	Ρ	Ο	Π	Λ	Λ	Φ	Λ	Μ	Τ
Κ	Σ	Θ	Κ	Λ	Ξ	Χ	Ο	Ι	Υ	Χ	Ω	Σ
Τ	Ο	Υ	Ρ	Κ	Ι	Α	Ι	Μ	Α	Β	Τ	Ο
Γ	Φ	Χ	Α	Β	Ε	Η	Θ	Δ	Γ	Ν	Ξ	Χ
Β	Ψ	Ω	Γ	Ζ	Υ	Α	Γ	Γ	Λ	Ι	Α	Λ

ΒΡΕΣ ΟΣΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΠΟΡΕΙΣ

Μ	Α	Ρ	Ι	Α	Ν	Ι	Κ	Ο	Σ	Μ
Δ	Γ	Κ	Ω	Σ	Τ	Α	Σ	Α	Μ	Α
Η	Γ	Μ	Α	Ω	Σ	Π	Ο	Φ	Ν	Ν
Μ	Ε	Α	Ν	Τ	Υ	Ρ	Ρ	Η	Υ	Δ
Η	Λ	Φ	Ν	Η	Ε	Λ	Ε	Ν	Η	Ρ
Τ	Ο	Κ	Α	Ρ	Δ	Ε	Σ	Π	Ι	Ε
Ρ	Σ	Λ	Ν	Η	Ο	Ι	Τ	Κ	Ο	Α
Α	Ο	Ν	Ι	Σ	Ν	Μ	Η	Λ	Ι	Σ
Μ	Γ	Ι	Α	Ν	Ν	Η	Σ	Ν	Μ	Ι
Σ	Ν	Α	Λ	Ε	Ξ	Α	Ν	Δ	Ρ	Α
Γ	Ι	Ω	Ρ	Γ	Ο	Σ	Ω	Τ	Η	Μ

Οι μαθητές της Ε'

Για να περάσει η ώρα ...

ΒΡΕΣ 10 ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Θ	Ε	Σ	Σ	Α	Λ	Ο	Ν	Ι	Κ	Η	Φ
Λ	Θ	Λ	Γ	Ο	Θ	Ρ	Σ	Π	Ψ	Ε	Ν
Τ	Ρ	Τ	Κ	Α	Β	Α	Λ	Α	Λ	Μ	Χ
Υ	Ι	Π	Ο	Ν	Ο	Κ	Κ	Τ	Κ	Υ	Ο
Ξ	Υ	Κ	Δ	Ν	Λ	Λ	Σ	Ρ	Γ	Φ	Ν
Ε	Χ	Α	Ν	Ι	Ο	Ε	Χ	Α	Ε	Δ	Β
Κ	Ρ	Υ	Κ	Ν	Ξ	Ι	Ω	Ε	Ζ	Φ	Λ
Θ	Ε	Σ	Σ	Α	Λ	Ο	Ν	Ι	Κ	Η	Φ
Ι	Γ	Ζ	Ε	Χ	Α	Λ	Κ	Ι	Δ	Α	Ξ
Τ	Ξ	Ζ	Σ	Α	Ρ	Μ	Χ	Ζ	Ψ	Κ	Η
Φ	Ν	Τ	Ζ	Ν	Ι	Ι	Ι	Λ	Ψ	Ξ	Ζ
Α	Θ	Η	Ν	Α	Ψ	Λ	Ω	Η	Π	Π	Χ

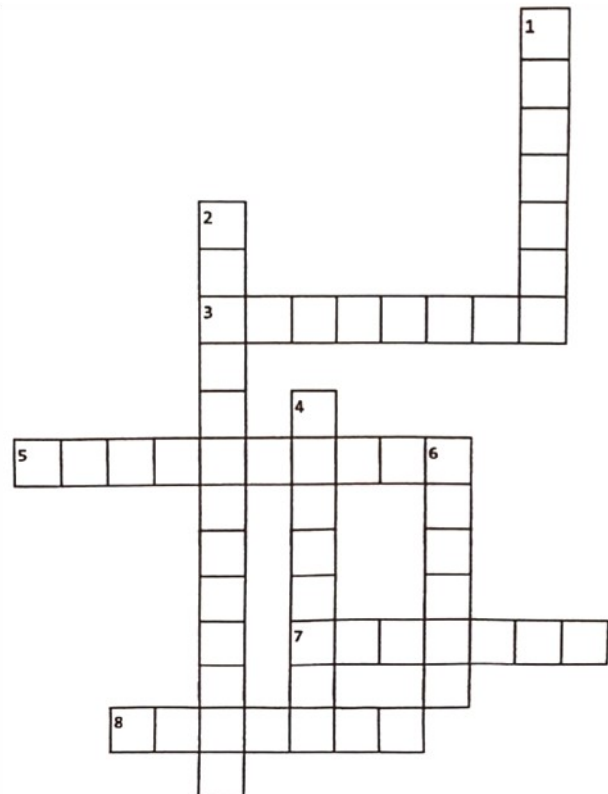
1. Ιωάννινα	6. Καβάλα
2. Βόλος	7. Χαλκίδα
3. Χανιά	8. Λάρισα
4. Πάτρα	9. Ηράκλειο
5. Αθήνα	10. Θεσσαλονίκη

Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

1				Κ							
2				Α							
3				Λ							
4				Ο							
5				Κ							
6				Α							
7				Ι							
8				Ρ							
9				Ι							

1. Το καλοκαίρι ο είναι ζεστός.
2. Στις παραλίες η κολλάει στα πόδια μας.
3. Οτο μεσημέρι καίει πολύ.
4. Τα βράδια έχει..... και φοράμε ζακέτα.
5. Αγαπημένη δραστηριότητα μικρών και μεγάλων.
6. Το καλύτερο γλυκό του καλοκαιριού.
7. Ο δεύτερος μήνας του καλοκαιριού....
8. Κάνει σκιά στην παραλία...
9. Είναι η Κρήτη...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

3. Το πιο μικρό ζώο
5. Ζει στην Ανταρκτική και έπαιζε στην ταινία Μαδαγασκάρη
7. Τρώει σολομό και μέλι
8. Το πιο μεγάλο ζώο

ΚΑΘΕΤΑ

1. Το πιο έξυπνο ζώο
2. Το ζώο με τον μεγαλύτερο λαιμό
4. Ο βασιλιάς των ζώων
6. Ο πιο πιστός φίλος του ανθρώπου

(δελφίνι,καμηλοπάρδαλη, μυρμήγκι, λιοντάρι, πιγκουίνος, σκύλος, αρκούδα, φάλαινα)

Οι μαθητές της Ε΄

Για να περάσει η ώρα ...

Βρες τα 11 ζώακια που κρύβονται στο κρυπτόλεξο!

Α	Σ	Β	Ο	Σ	Γ	Τ	Ρ	Φ	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ
Χ	Π	Θ	Κ	Ο	Υ	Ν	Ε	Λ	Ι	Υ	Ζ	Ω	Α
Δ	Α	Λ	Ε	Π	Ο	Υ	Β	Γ	Η	Κ	Λ	Ι	Ξ
Ω	Μ	Ν	Σ	Κ	Ι	Ο	Υ	Ρ	Ο	Σ	Α	Β	Γ
Ρ	Δ	Φ	Η	Ψ	Α	Ν	Τ	Ι	Λ	Ο	Π	Η	Π
Σ	Ε	Ι	Β	Χ	Κ	Ο	Υ	Ν	Α	Β	Ι	Ω	Τ
Δ	Ε	Ι	Ν	Ο	Σ	Α	Υ	Ρ	Ο	Σ	Λ	Ψ	Κ
Α	Ξ	Φ	Ο	Γ	Α	Λ	Ο	Γ	Ο	Μ	Ν	Β	Δ
Φ	Ι	Δ	Ι	Θ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Κ	Ζ	Χ	Λ	Μ
Ε	Ν	Υ	Δ	Ρ	Ι	Δ	Α	Χ	Ψ	Θ	Π	Ο	Σ
Ρ	Α	Κ	Ο	Υ	Ν	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Δ	Α
Ψ	Β	Χ	Κ	Γ	Δ	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Ρ	Ε
Λ	Μ	Ν	Ο	Π	Κ	Α	Τ	Ε	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω
Ξ	Ω	Π	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ζ	Β	Ν	Γ

1. αλεπού
2. κουνέλι
3. δεινόσαυρος
4. άλογο
5. αντιλόπη
6. κουνάβι
7. φίδι
8. ενυδρίδα
9. σκίουρος
10. ρακούν
11. ασβός

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΕΣ

Νερό, λινάρι, νερολίναρο, νεροκαθαρολίναρο.

Λουλούδια μαγιολούλουδα

ο Λουλουδάς τη γη μοσχομυρίζει.

Ο μήνας ο καλομηνάς, Μάης τριανταφυλλάς.

Κοράλι ψιλοκόραλο και ψιλοκοραλάκι.

Ανέβηκα στη τζίτζιριά, τη μιτζιριά, τη τζίτζιμιτζιχοτζιριά,
να κόψω τζίτζιρα, μίτζιρα, τζίτζιμιτζιχότζιρα και έσπασε
η τζίτζιριά, η μιτζιριά, η τζίτζιμιτζιχοτζιριά και μου
έπεσαν τα τζίτζιρα, τα μίτζιρα, τα τζίτζιμιτζιχότζιρα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τετράποδο είμαι αλλά δεν κινούμαι.

Πάνω μου γελάνε, τρώνε, διαβάζουν
και μιλάνε, αλλά εγώ τίποτα δεν κατα-
λαβαίνω. Τι είμαι;

Απάντηση: Το τραπέζι.

Είμαι μια λέξη. Αν με προφέρεις σω-
στά, θα είμαι λάθος. Αν με προφέρεις
λάθος, θα είμαι σωστό.

Ποια λέξη είμαι;

Απάντηση: λάθος

Δεν έχω φτερά, αλλά πετάω.

Δεν έχω μάτια, αλλά κλαίω.

Τι είμαι;

Απάντηση: Το σύννεφο

Έχω κλειδιά αλλά πόρτες δεν ανοίγω.

Έχω ουρά αλλά ζώο δεν είμαι. Τι είμαι;

Απάντηση: Το πιάνο

Μπροστά σου κάνεις καινούρια, αλλά
πίσω σου αφήνεις περισσότερα. Όσα
περισσότερα κάνεις, τόσα περισσότε-
ρα αφήνεις. Τι είναι;

Απάντηση: Τα βήματα

Οι μαθητές της Ε'

Η προπαίδεια αλλιώς

$7 \times 8 = 56$
Μια γάτα
πήγε να
μαρτυρήσει.

$2 \times 5 = 10$,
Μου καηκε
η ομελέτα.

$6 \times 8 = 48$
Πάλι έσπασε
το αυγό.

$1 \times 2 = 2$ η
γιαγιά πάει
στο ιατρείο.

$1 \times 3 = 3$
Και η κυρία
πάει στην
Ιταλία.

$8 \times 9 = 72$
Πάω βόλτα
με το πλοίο.

$6 \times 6 = 36$
Μαγειρεύω
νόστιμο
χουβέτσι.

$7 \times 7 = 49$
Ψήσαμε
πολλά
αρνιά.

$4 \times 5 = 20$
Άρπαξα μια
λώση.

$2 \times 4 = 8$
Αγόρασα λίγη
παγωτό.

$10 \times 10 = 100$
Βρήκα στο
ψυγείο μου
ένα πορτοκάλι.

$6 \times 8 = 48$
Έλα γρήγορα
εδώ.

$6 \times 7 = 42$
Έκοψα την
τούρτα μου
στα δύο.

$6 \times 6 = 36$
Έφαγα την
τούρτα του
Αλέξη.

$10 \times 10 = 100$
Έφαγα ένα
νόστιμο
παγωτό.

$1 \times 7 = 7$
Έχω φαγούρα
μέσ τα αυτιά.

$3 \times 3 = 9$
Παίζω με
όλα τα
παιδιά.

$6 \times 7 = 42$
Πάμε όλοι
στο σχολείο.

$6 \times 6 = 36$
Έλα μέσα
και θα
βρέξει.

$10 \times 10 = 100$
Έσκασα στο
παγωτό.

Ο Πύργος του Άιφελ

Ο Πύργος του Άιφελ είναι το πιο διάσημο σύμβολο του Παρισιού και ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα μνημεία στον κόσμο. Βρίσκεται στο Πεδίο Άρεως, δίπλα στον ποταμό Σηκουάνα και κατασκευάστηκε από τον μηχανικό Γκισταβ Άιφελ για την Παγκόσμια Έκθεση του 1889, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Γαλλική Επανάσταση.

Ο πύργος έχει ύψος 324 μέτρα μαζί με την κεραία του και ήταν το ψηλότερο κτίριο στον κόσμο μέχρι το 1931, όταν ξεπεράστηκε από το Empire State Building. Η κατασκευή του ολοκληρώθηκε σε περίπου δύο χρόνια και χρειάστηκαν χιλιάδες μεταλλικά κομμάτια και πάνω από ένα εκατομμύριο πριτσίνια για τη συναρμολόγησή του. Ζυγίζει 10.100 τόνους, όσο περίπου 2000 ελέφαντες.

Ο Πύργος του Άιφελ διαθέτει τρία επισκέψιμα επίπεδα. Οι επισκέπτες μπορούν να ανέβουν είτε με ασανσέρ είτε από τις σκάλες μέχρι ορισμένα επίπεδα. Από την κορυφή η θέα προς το Παρίσι είναι εντυπωσιακή, ειδικά το βράδυ όταν ο πύργος φωτίζεται με 20 χιλιάδες λαμπάκια.

(Αλέξανδρος, Μάξιμος, Πάνος Στ')

Η Παναγία των Παρισίων

Η Παναγία των Παρισίων (Notre-Dame de Paris), είναι ο μητροπολιτικός Ρωμαιοκαθολικός ναός της πόλης του Παρισιού και αποτελεί ένα από τα πλέον

θαυμαστά αρχιτεκτονικά μνημεία του λεγόμενου οξυκόρυφου ή γοθικού ρυθμού. Βρίσκεται στη νησίδα Ιλ ντε λα Σιτέ του ποταμού Σηκουάνα, στο κέντρο της γαλλικής πρωτεύουσας. Η κατασκευή του άρχισε το 1160. Ο ναός αποπερατώθηκε περί τα μέσα του 13ου αιώνα. Το 1699 υπέστη ακρωτηριάσεις, με το δικαιολογητικό της επισκευής του. Στις 15 Απριλίου του 2019, κατά τη διάρκεια αποκατάστασης του ναού, ξέσπασε πυρκαγιά, η οποία οδήγησε σε κατάρρευση της οροφής και του κεντρικού οβελού της εκκλησίας. Ο ναός στη συνέχεια αποκαταστάθηκε και τα θυρανοίξια πραγματοποιήθηκαν στις 7 Δεκεμβρίου 2024.

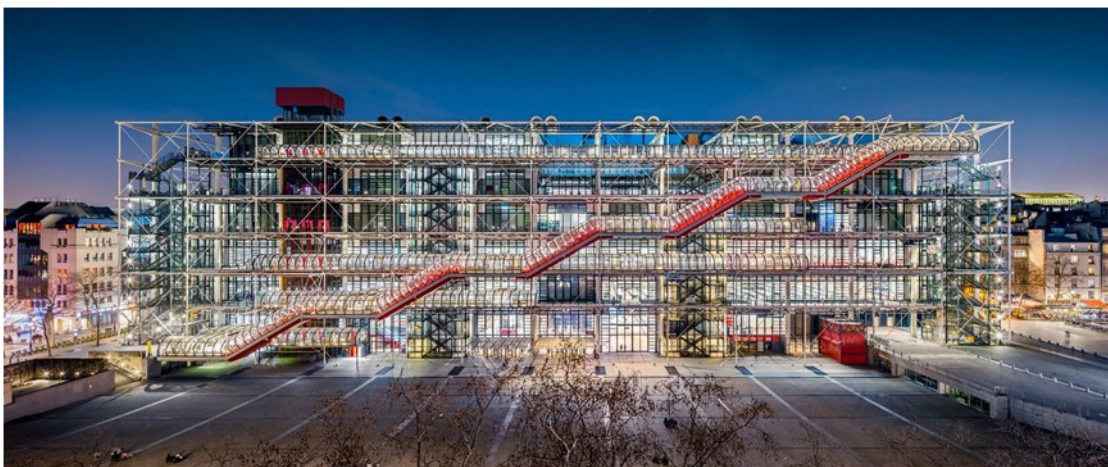
(Αντώνης, Χρήστος, Γιάννης Στ')

ΚΕΝΤΡΟ POMPIDOU

Το **Κέντρο Ζωρζ Πομπιντού**, γνωστό και ως **Κέντρο Μπομπούρ**, είναι πολιτιστικό κέντρο που βρίσκεται στην περιοχή Μπομπούρ του Παρισιού στη Γαλλία. Εγκαινιάστηκε το 1977 και φιλοξενεί τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Πληροφοριών και το Εθνικό Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης. Φέρει το όνομα του πρώην προέδρου της Γαλλίας Ζωρζ Πομπιντού την περίοδο 1969-1974.

Η κατασκευή του Κέντρου ξεκίνησε τον Απρίλιο του 1972 και τα αρχιτεκτονικά σχέδια ανήκαν στους αρχιτέκτονες Ρέντσο Πιάνο, Ρίτσαρντ Ρότζερς και Τζιανφράνκο Φρανκίνι. Εξωτερικά δεσπόζουν ο μεταλλικός σκελετός του κτιρίου και οι διαφανείς ή έγχρωμοι σωλήνες που το περιβάλλουν. Οι χρωματισμοί των σωλήνων, ακολουθούν μία συγκεκριμένη σύμβαση: μπλε χρώμα για τους αγωγούς αέρος, πράσινο για σωλήνες νερού και κίτρινο για τις γραμμές ηλεκτρισμού. Στοιχεία που συνδέονται με τη μετακίνηση, όπως οι ανελκυστήρες, διαθέτουν επίσης κόκκινο χρώμα.

Η βιβλιοθήκη του Κέντρου φιλοξενείται στους τρεις πρώτους ορόφους του κτιρίου, ενώ το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης καταλαμβάνει τον τέταρτο και πέμπτο όροφο. Το Κέντρο Πομπιντού φιλοξενεί το Εθνικό Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, το οποίο περιλαμβάνει περίπου 50.000 έργα τέχνης, από τα οποία εκτίθενται δημόσια περίπου 2.000, μεταξύ αυτών έργα ζωγραφικής, γλυπτικής και φωτογραφίας. Στα πλαίσια των εκθέσεών του, εκπροσωπούνται ρεύματα της μοντέρνας τέχνης, όπως του Φωβισμού, του Υπερρεαλισμού ή του Κυβισμού. Στεγάζει επίσης μια σημαντική συλλογή βιομηχανικού σχεδιασμού.

Αντιγόνη, Μαρία Στ'

Πρόσωπα

Τα παιδιά του Δ1 ρωτούν...τον γυμναστή τους
Μια ξεχωριστή συνάντηση με τον κ. Φώτη Μπούρκουλα

Αθλητισμός, προσπάθεια και όνειρα

Μαγδαλένια:

Με ποιο άθλημα ασχοληθήκατε και σε ποια ηλικία ξεκινήσατε?

κ. Φώτης:

Μαγδαλένια είναι πάρα πολύ σημαντική και πολύ ωραία η ερώτησή σου. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρό παιδί με πήγε η μαμά μου στο γήπεδο για να δω τι μου αρέσει γιατί ήξερε ότι μου άρεσε ο στίβος. Τώρα σε ποιο άθλημα θα πήγαινα τόσο μικρός δεν ήταν από εκείνη την εποχή προκαθορισμένο. Δηλαδή στις μικρές ηλικίες, τα παιδιά, όπως εσείς, τα δοκιμάζουν σχεδόν όλα. Και αυτό που θα τους αρέσει πιο πολύ όταν πάνε 12 χρονών, θα το υπηρετήσουν ειδικά, δηλαδή θα ασχοληθούν με αυτό. Από ό,τι θυμάμαι, γιατί έχουν περάσει και πολλά χρόνια, τα δοκίμασα όλα, τα τρεξίματα, και τα εμπόδια, και τα άλματα, σκάμματα, όχι τα άλματα τα ψηλά, τα κάθετα, τα οριζόντια. Οριζόντια είναι αυτά που λέμε, πατάω και πάω μακριά. Όχι πατάω και πάω ψηλά. Αυτά είναι τα κάθετα. Και τελικά, επειδή και ένα συγγενικό μου πρόσωπο είχε ασχοληθεί με το στίβο, με τους δρόμους, ασχολήθηκα κι εγώ. Έτρεχα από χίλια μέτρα και πάνω, δεν ήμουν των ταχυτήτων, ήμουν των δρόμων μεγάλων αποστάσεων. Και για παιδί τα χίλια μέτρα είναι πολλά. Και άρχισα σιγά-σιγά λοιπόν, από τα 9 μέχρι τα 12 να γυρνάω γύρω-γύρω μέσα στο στίβο να τα κάνω όλα, και στα 12 ασχολήθηκα με τους δρόμους. Δηλαδή, παιδί στα χίλια μέτρα. Μετά, όσο περνάγανε τα χρόνια, ανέβαινα αποστάσεις. Και έτσι ασχολήθηκα με το στίβο και με το κομμάτι του στίβου που λέγονται δρόμοι.

Νικόλας Μανιάτης:

Πώς αρχίσατε να αθλείστε?

κ. Φώτης:

Άρχισα πολύ πολύ σιγά, σε ηλικία όμως, όπως σας είπα 8 χρονών. Γιατί το παιδί έχει έναν ρυθμό μέσα του που δεν πρέπει να τον υπερβαίνεις. Άλλος μπορεί να είναι λίγο πιο ζωηρός, λίγο πιο κινητικός. Δεν κάνουν όλοι τα ίδια πράγματα. Και άρχισα να γυμνάζομαι απ' τα εύκολα στα δύσκολα. Έτσι ξεκίνησα.

Νικόλας Σαμψώνας:

Γιατί διαλέξατε τον στίβο, τι σας έκανε να τον αγαπήσετε;

κ. Φώτης:

Είχα ένα πρότυπο στην οικογένειά μου, το θείο μου, τον αδερφό της μαμάς μου, ο οποίος ήταν πρωταθλητής. Όταν εγώ ήμουνα παιδί, αυτός ήταν 18-20 χρονών. Και τον είχα σαν πρότυπο και τον θυμάμαι που έτρεχε και ήθελα να του μοιάσω.

Αθηνά:

Ποιες μέρες και ώρες της εβδομάδας κάνετε προπόνηση για να προετοιμαστείτε για τους αγώνες;

κ. Φώτης:

Σ' αυτό πρέπει να σας απαντήσω με διπλή κατεύθυνση. Όταν ήμουν μικρός έκανα τέσσερις φορές την εβδομάδα. Όταν όμως μεγάλωσα και άρχισα να ασχολούμαι επίσημα με τον αθλητισμό, έκανα 13 προπονήσεις την εβδομάδα. Δηλαδή δύο την ημέρα, εκτός από την Κυριακή.

Γιωργία:

Ποια αθλήματα κάνουν στον στίβο;.

κ. Φώτης:

Πάρα πολύ ωραία. Ο στίβος λέγεται κλασσικός αθλητισμός. Είναι δηλαδή ό,τι καλύτερο υπάρχει για την εκγύμναση του ανθρώπου. Ο βασιλιάς όλων των αθλημάτων, από εκεί ξεκινάμε. Πρέπει να κάνεις στίβο, για καλή φυσική κατάσταση, που σημαίνει αντοχή, δύναμη, ταχύτητα, ευλυγισία. Ο στίβος, λοιπόν, χωρίζεται, θα λέγαμε, σε τρεις μεγάλες κατηγορίες. Στα δρομικά αγωνίσματα, αυτά που κάνουν οι δρομείς όταν τρέχουν, είτε είναι 100 μέτρα, είτε είναι 110 εμπόδια, είτε είναι μααραθώνιος. Στα ρηπτικά αγωνίσματα, αυτά που ρίχνουμε κάτι, ένα δίσκο, μια σφαίρα, ένα ακόντιο. Και στα αγωνίσματα τα αλτικά, δηλαδή, άλμα σε ύψος, κάθετο άλμα, άλμα σε μήκος, οριζόντιο άλμα, μπροστά. Και στα κάθετα άλματα είναι και το επί κοντώ του Καραλή.

Νικόλας Αργυρός:

Ποια ήταν η μεγαλύτερη σας διάκριση;

κ. Φώτης:

Η μεγαλύτερη μου διάκριση είναι, εκτός από τα πρωταθλήματα τα τρία της Ελλάδος που

Πρόσωπα

κέρδισα, το 1987, σε ηλικία 23 ετών, είχα κερδίσει στους βαλκανικούς αγώνες, δηλαδή στις χώρες όλων των Βαλκανίων, Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Αλβανία, Γιουγκοσλαβία, ενωμένη τότε η Γιουγκοσλαβία. Δύσκολοι αγώνες, έτσι. Είχα κερδίσει το χρυσό.

Θάνος:

Πόσα μετάλλια έχετε κερδίσει;

κ. Φώτης:

Δεν τα έχω μετρήσει τώρα, είναι πάρα πολλά, αλλά τα μετάλλια, να ξέρεις, είναι απεικόνιση μιας μεγάλης προσπάθειας. Είτε είναι μικρά, είτε μεγάλα, κρύβουν μια καλή προσπάθεια. Άλλα αριθμητικά δεν μπορώ να θυμηθώ πόσα είναι.

Βασιλική:

Έχετε λάβει ποτέ μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες;

κ. Φώτης:

Όχι. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες όπως τους ξέρουμε σήμερα, όχι. Σε μίνι Ολυμπιάδες όμως ναι. Αλλά σε μεγάλη Ολυμπιάδα δεν έχω λάβει μέρος. Έφτασα πολύ κοντά να λάβω μέρος το 1988 στη Σεούλ. Αλλά για λίγο, για κάποια δευτερόλεπτα στο Μαραθώνιο δεν είχα πιάσει το όριο.

Μαρία Αδαμοπούλου:

Μέχρι ποια ηλικία αγωνιζόσασταν;

κ. Φώτης:

Το αγώνισμα που είχα διαλέξει να κάνω, θα μπορούσα να το κάνω και πάνω από 30 χρονών. Εγώ σταμάτησα πολύ νωρίς τον πρωταθλητισμό. Όχι επειδή κουράστηκα, γιατί τα 12 χρόνια που έκανα τον υψηλό πρωταθλητισμό ήταν πολύ δύσκολα. Στερήσεις, κόπο, απογοητεύσεις, έτσι. Αλλά αυτό που με έκανε να σταματήσω οριστικά τον πρωταθλητισμό ήταν, αλλά δεν θέλω να το αναφέρω σε μεγάλη έκταση, ένα πολύ σκληρό οικογενειακό γεγονός. Έχασα τον αδερφό μου και τον μπαμπά μου. Σε μικρή ηλικία. Αυτό μου στοίχισε ψυχολογικά. Δεν είχα την ηρεμία που χρειαζόταν να συνεχίσω. Η τελευταία μου κούρσα ήταν το 1991, στη Κωνσταντινούπολη, στον Διεθνή Μαραθώνιο της Ιστανμπούλ. Ήμουν 27 χρονών.

Γιώργος:

Όταν σταματήσατε το στίβο γίνετε προπονητής;

κ. Φώτης:

Είχα πάντα το μεράκι να βοηθήσω τα μικρά

παιδιά, γιατί είχα και την εμπειρία να το κάνω.

Ήμουν προπονητής μέχρι πριν τον covid. Ο covid ήταν αυτός και ένα μικρό πρόβλημα υγείας που αντιμετώπισα. Κυρίως ο covid όμως επειδή κλείσανε τα στάδια τότε και σταμάτησα να κάνω τον προπονητή. Αν και ακόμα και τώρα, πολλοί οι αθλητές μου ζητάνε τις συμβουλές μου για να τους λέω τι να κάνουν. Δεν το αρνούμαι. Άρα είμαι ακόμα προπονητής.

Κωνσταντής:

Είχατε πάθει ποτέ έναν πολύ σοβαρό τραυματισμό.

κ. Φώτης:

Πάρα πολύ σοβαρό όχι. Ήμουν πολύ προσεκτικός αθλητής. Για να τραυματιστεί ένας αθλητής πολύ σοβαρά πρέπει να το ρίξει λίγο έξω και να μην ασχολείται τόσο έντονα με αυτό που κάνει και αγαπάει. Κοιμόμουν πολύ νωρίς τα βράδια. Σαν παιδί έβγαινα, αλλά όχι σε καθημερινή βάση και να το ρίχνω έξω συνέχεια. Δείτε, δεν μπορούσα. Ήμουν πολύ κουρασμένος από τις προπονήσεις. Σκληρούς τραυματισμούς όχι, δεν αντιμετώπισα. Έπαθα κάποιες μυϊκές θλάσεις μικρές. Πρόσεχα όμως πάρα πολύ τη διατροφή μου τότε. Τώρα φαίνεται ότι δεν την προσέχω. Τότε την πρόσεχα και αφιέρωνα πάρα πολύ χρόνο στην αποκατάσταση της κούρασης. Δηλαδή, κοιμόμουν νωρίς τα βράδια για να μπορώ να ξυπνάω νωρίς το πρωί.

Παναγιώτης:

Είχατε γνωρίσει κάποιον σπουδαίο αθλητή;

κ. Φώτης:

Θα σας πω κάτι. Ο αθλητισμός και ο πρωταθλητισμός ενώνουν λαούς και ανθρώπους, ανεξαρτήτου χρώματος και φυλής. Το μεγάλο μου κέρδος.....τα μετάλλια είναι σε δεύτερο μέρος. Το μετάλλια και τα κύπελλα. Το μεγάλο μου κέρδος είναι ότι γνώρισα φίλους. Ανθρώπους και τους έκανα φίλους. Σας είπα διαφορετικού χρώματος, φυλής, προέλευσης. Ένας από τους πολύ καλούς μου φίλους, στα Βαλκάνια, ήταν όσο και να σας φαίνεται περίεργο, ένας Τούρκος. Άρα δεν μετράνε αυτά που λένε. Εντάξει, οι πόλεμοι κρύβουν μίσση έχθρες και αντιπαράθεσεις. Αλλά οι άνθρωποι μεταξύ τους και κυρίως οι αθλητές δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα.

Πρόσωπα

Αλέξανδρος:

Τι κερδίζατε σαν άνθρωπος από τον αθλητισμό;

κ. Φώτης:

Ο αθλητισμός και ο πρωταθλητισμός με έκανε να είμαι συνετός, να έχω αυτοσυγκράτηση, να μην αγριεύω εύκολα, να σέβομαι τον αντίπαλό μου και τους συνανθρώπους μου και όλα αυτά χτίσανε μέσα μου ένα ωραίο, θα το πούμε, ένα ωραίο νοητό προσωπείο και με έκαναν έναν καλύτερο άνθρωπο, όπως με ξέρετε και σας μιλάω σήμερα και όπως με είχατε γνωρίσει.

Ελίνα:

Οι γονείς σας συμφωνούσαν με την απόφασή σας να ασχοληθείτε με τον αθλητισμό;

κ. Φώτης:

Οι γονείς μου ποτέ δεν μου έβαλαν εμπόδιο σε αυτό που μου άρεσε να κάνω. Πάντα όμως με επιτηρούσαν. Και εγώ την επιτήρηση δεν την ένιωσα ποτέ ασφυκτικά, ότι με πιέζουνε. Μου άρεσε να με βλέπουν, που κάνω αυτό που μου άρεσε. Δεν μου είπαν ποτέ κουβέντα για αυτό το πράγμα.

Γιάννης:

Υπήρχε κάποια στιγμή που δυσκολευτήκατε και σκεφτήκατε να τα παρατήσετε;

κ. Φώτης:

Θα σας φανεί περίεργο, όχι στους αγώνες. Αυτό μου πέρασε από το μυαλό στην παιδική ηλικία τότε, στη στροφή προς τον πρωταθλητισμό, όταν κουραζόμουν πολύ στις προπονήσεις. Αλλά όταν έχεις στη στήριξη της οικογένειας, όταν έχεις ψυχικά καλά αποθέματα και έχεις περίγυρο καλό, αυτό το αφήνεις σε δεύτερη γραμμή, δεν το σκέφτεσαι. Δεν το αφήνεις να σε καταβάλει.

Άγγελος:

Πώς αντιμετωπίζατε τις ήττες;

κ. Φώτης:

Ο αθλητισμός, ο πρωταθλητισμός, κρύβει πολύ περισσότερες πίκρες από χαρές. Αυτό είναι δεδομένο. Όταν, λοιπόν, μία προσπάθειά μου η οποία ήταν πολύ δυνατή, δεν έφτανε σε αίσιο τέλος και αποτύγχανα, τότε δεν το έβαζα στα πόδια να εγκαταλείψω και να κλάψω, αλλά δυνάμωνα περισσότερο, έτσι ώστε στον άλλο αγώνα να είμαι ο νικητής. Δηλαδή, με πείσμωνε η ήττα. Όχι να ισοπεδώσω τον αντίπαλό μου, πιο πολύ να ισοπεδώσω τον εαυτό μου, που είχε αρνητική σκέψη.

Νικόλας Αργυρός:

Σας έχει αναγνωρίσει κάποιος στον δρόμο σαν αθλητή;

κ. Φώτης:

Οι παλιοί προπονητές και πολλοί πατρινοί, οι οποίοι ασχολήθηκαν με τον Στίβο και ξέρουν την ιστορία του πατρινού Στίβου, όταν με βλέπουν με χαιρετάνε και με συγχαίρουνε.

Ελίνα:

Σε ποια ηλικία σταματήσατε να αθλείστε;

κ. Φώτης:

27 χρονών, το 1991.

Μάριος:

Όταν αρχίσατε να κάνετε Στίβο, ο προπονητής σας ήταν καλός ή αυστηρός?

κ. Φώτης:

Ήταν πάρα πολύ καλός, γιατί ήμουν παιδί. Και σε ένα παιδί ένας προπονητής δεν μπορεί να φερθεί άσχημα, γιατί θα το κάνει να φύγει. Στην παιδική ηλικία οι προπονητές πρέπει να αγκαλιάζουν τα παιδιά και να κερδίζουν για την εμπιστοσύνη τους, για να μπορέσαν να κάνουν τα δύσκολα πράγματα που θα ακολουθήσουν. Άμα ένας προπονητής αγριέψει τα παιδιά, τα παιδιά θα φύγουν. Είχα καλούς προπονητές και είχα και καλούς ανθρώπους.

Σίλια:

Από ποια ηλικία μπορεί ένα παιδί να ξεκινήσει Στίβο;

κ. Φώτης:

Ο Στίβος είναι, θα λέγαμε, μια πολύπλευρη άσκηση του σώματος. Χωρίς μεγάλες επιβαρύνσεις και με παιχνίδια, το παιδί μπορεί να ξεκινήσει από τα έξι-εφτά χρόνια, χωρίς να κουράζεται πολύ, μόνο να παίζει με παιγνιώδη τρόπο και από τα δώδεκα και μετά χρόνια να ασχοληθεί με αυτό που του αρέσει πιο πολύ από όλα. Δηλαδή, μέσα στο Στίβο, όταν θα πρωτοπάει ένα παιδί εφτά χρόνων, δεν θα κάνει συγκεκριμένα πράγματα. Θα τα κάνει όλα. Θα κάνει άλματα, θα κάνει τρεξίματα, εμπόδια. Στα δώδεκα, όμως, πρέπει να αποφασίσεις τι θα κάνεις.

Γιάννης:

Τι συναισθήματα είχατε πριν ξεκινήσει ένας αγώνας;

κ. Φώτης:

Εγώ, στα τελειώματά μου στο Στίβο, δηλαδή όταν

Πρόσωπα

μεγάλωσα, μετά τα 20, έκανα μαραθώνιο. Ο μαραθώνιος δρόμος είναι το αποκορύφωμα, θα λέγαμε, του αθλητικού ηρωισμού στο Στίβο. Είναι ένα εξαντλητικό αγώνισμα, που απαιτεί υπομονή, θάρρος, τακτική και πολλές φορές και θράσος. Τα συναισθήματα που περνάνε σε έναν μαραθωνοδρόμο, κατά τη διάρκεια του αγωνίσματος του, είναι τόσα πολλά που πολλές φορές μπορεί να βάλεις και τα κλάματα την ώρα που τρέχεις. Γιατί σκέφτεσαι τα παιδικά σου χρόνια, τους γονείς σου, τα αγαπημένα σου πρόσωπα, το αγόρι, το αν είναι η κορίτσι σου, το κορίτσι σου, τους φίλους σου, τους παππούδες, όλα σου περνάνε από το μυαλό. Και λειτουργείς μηχανικά όταν τρέχεις. Σου έρχονται φλάς. Βλέπεις τους ανθρώπους που κινούνται γύρω-γύρω ή σε χειροκροτάνε και νομίζεις ότι είναι δικοί σου άνθρωποι. Είναι πάρα πολλά τα συναισθήματα και πολλές φορές έχω βάλει και τα κλάματα σε κούρσες που έτρεχα.

Μαγδαλένια:

Ασχοληθήκατε και με κάποιο άλλο άθλημα;

κ. Φώτης:

Όχι, μόνο Στίβο. Και κυρίως δρόμους. Έπαιζα μπάσκετ σαν παιδί, ποδόσφαιρο. Τα έκανα όλα. Αλλά πρωταθλητισμό μόνο σε ένα.

Κωνσταντής:

Παρακολουθούσατε όταν ήσασταν μικρός αγώνες Στίβου;

κ. Φώτης:

Με πήγαινε συνέχεια οι γονείς μου σε αγώνες. Και από παιδί ακόμα. Με πήγαιναν στο Στίβο αλλά και σε άλλα αθλήματα.

Όλα τα παιδιά:

Κύριε Φώτη, σας ευχαριστούμε πολύ.

Πάτα τη φωτογραφία να ακούσεις τη συνέντευξη

Συνέντευξη από τον Διευθυντή του σχολείου μας

Γιατί επιλέξατε να γίνετε δάσκαλος;

Δεν ξέρω αν το επέλεξα ή με επέλεξε το επάγγελμα. Αρχικά, όταν ήμουν μαθητής, το πρώτο που ήθελα ήταν να σπουδάσω. Ξεκίνησα με παιδαγωγικές σπουδές και συνέχισα στη Φιλοσοφική Σχολή. Τότε κλήθηκα να διδάξω σε ένα ορεινό χωριό της Αχαΐας. Αυτό ήταν! Βρέθηκα σε έναν κόσμο όμορφο που με κράτησε.

Σας αρέσει το επάγγελμά σας;

Ναι!! Είναι αλήθεια ότι κουράζομαι πολύ, αλλά εισπράττω πολλή αγάπη και αυτό με κάνει να χαίρομαι. Επίσης, νιώθω κι εγώ παιδί, νιώθω ότι αργώ να μεγαλώσω, καθώς είμαι μαζί σας.

Πόσα χρόνια είστε δάσκαλος;

Ξεκίνησα να εργάζομαι ως εκπαιδευτικός το 1993. Από τότε έχω υπηρετήσει σε πολλά σχολεία και σε διάφορες θέσεις: δασκάλου, σχολικού συμβούλου και διευθυντή. Επίσης, κατά διαστήματα, έχω την ευκαιρία να διδάσκω σε φοιτητές που θα γίνουν δάσκαλοι.

Είναι δύσκολη η δουλειά σας;

Η δουλειά του δασκάλου είναι ιδιαίτερα απαιτητική. Πρέπει να γνωρίζεις ότι καλείσαι να διδάξεις, αλλά κυρίως πρέπει να είσαι έτοιμος κάθε στιγμή να δώσεις και την ψυχή σου ακόμη στα παιδιά, που περιμένουν πολλά από εσένα. Η δουλειά μου είναι ένα καθημερινό χτίσιμο μιας όμορφης σχέσης με νέους ανθρώπους. Είναι δύσκολη και όμορφη συνάμα.

Πρόσωπα

Τι επάγγελμα θα θέλατε να κάνετε εκτός από δάσκαλος;

Αν δεν ήμουν δάσκαλος, θα ήθελα να ασκώ ένα επάγγελμα που να μου δίνει τη δυνατότητα να ταξιδεύω, να γνωρίζω ανθρώπους και μέρη.

Τι θα μπορούσε να αλλάξει για να γίνει το σχολείο καλύτερο;

Πολύ καλή ερώτηση!! Θα ήθελα το σχολείο μας να είναι τόπος χαράς και ευτυχίας για τα παιδιά. Επομένως, θα ήθελα να αλλάξουν τα μαθήματα, να είναι ενδιαφέροντα, να δίνουν στα παιδιά τη δυνατότητα να εκφράζονται, να χαίρονται. Ακόμη, το σχολείο μας θα ήθελα να έχει περισσότερους χώρους για τα παιδιά, καλύτερο προαύλιο, γυμναστήριο, αίθουσα εικαστικών, θεάτρου, μουσικής, εργαστήρια.

Τι εύχεστε στα παιδιά του σχολείου μας;

Εύχομαι η ζωή να είναι γενναιόδωρη μαζί τους και να έχουν την τύχη να χαρούν πολλές στιγμές ευτυχίας. Να έχουν πάντα δίπλα τους ανθρώπους που τα νοιάζονται και τα αγαπούν. Τέλος, να δουν μια μέρα τα όνειρά τους να πραγματοποιούνται.

Σταύρος Β2

Συνέντευξη από την πιο παλιά ελιά της Ελλάδας

Στο ταξίδι που έκανα το καλοκαίρι στην Κρήτη, βρέθηκα δίπλα σε μια τεράστια ελιά. Τη ρώτησα για να μου δώσει κάποιες πληροφορίες.

Γεια σου, είμαι η Λυδία και έρχομαι από την Πάτρα. Θα μπορούσα να σου κάνω μερικές ερωτήσεις;

Φυσικά!

Πού μεγάλωσες;

Ζω εδώ τρεις χιλιетίες, από όταν ήμουν ένα μικρό σποράκι.

Πώς είναι ο κορμός και πώς ο καρπός σου;

Ο κορμός μου είναι πάρα πολύ παχύς και μεγάλος. Οι καρποί μου είναι μικροί, αλλά πάντα

ζουμεροί και πεντανόστιμοι.

Τι χρώμα έχουν τα φύλλα σου;

Τα φύλλα μου είναι ασημοπράσινα, λεπτά, μακρόστενα και σκληρά.

Τι σκέφτεσαι και τι νιώθεις για τους ανθρώπους και τα άλλα δέντρα;

Οι άνθρωποι με αγαπάνε, με φροντίζουν. Τα άλλα δέντρα, επειδή δεν είναι τόσο μεγάλα, δεν σημαίνει πως δεν βγάζουν καλούς καρπούς και επειδή είμαι αρχαία, πρέπει να με φροντίζουν περισσότερο. Όλα τα δέντρα πρέπει να τα φροντίζουν.

Έχεις ακούσει κάποια ιστορία από τα πουλιά που κάθονται στα κλαδιά σου;

Και βέβαια έχω ακούσει. Πιο πολύ μου λένε τους μύθους του Αισώπου. Μερικά που θυμάμαι είναι ο Τζίτζικας και ο Μέρμηγκας, ο ψεύτης βοσκός ή το ποντίκι με το λιοντάρι.

Ευχαριστώ για τον χρόνο σου. Ελπίζω να τα ξαναπούμε σύντομα.

Κι εγώ το ελπίζω. Γεια σου!

Λυδία Δ2

Πάτα τη φωτογραφία να ακούσεις τη συνέντευξη ή σκάνανε το QRcode

Γιορτή λήξης σχολικού έτους 2025-2026

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί γονείς και κηδεμόνες,
Με ιδιαίτερη χαρά σας προσκαλούμε στη **Γιορτή Λήξης** του σχολικού έτους,
«Σινέ 49»

στις **12 Ιουνίου 2026** και ώρα **07:30 μ.μ.** στο προαύλιο του σχολείου μας.
Οι μαθητές και οι μαθήτριες της **Α' και ΣΤ' τάξης** ετοίμασαν μια **γιορτή** αφιερωμένη
στον ελληνικό κινηματογράφο,
όπου θα ζωντανέψουν οι πιο κλασικές αστείες σκηνές, τραγούδια και χορογραφίες.
της δεκαετίας του '60

Η παρουσία σας θα είναι ιδιαίτερη τιμή για εμάς και τα παιδιά.

Με εκτίμηση,

Η Διεύθυνση και το Εκπαιδευτικό Προσωπικό του
49ου Δημοτικού Σχολείου

